

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113235839
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113235839.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpený Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners, s.r.o., so sídlom Prievozská 4/B, Bratislava, proti odporcovi: Ing. F. R., nar. X.X.XXXX, bytom N. XX, F., o zaplatenie 5.734,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Žiline č.k. 14C/186/2014-87 zo dňa 13. novembra 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporčkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 3.123,41 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.060,56 eur od 28.6.2011 do zaplatenie, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 708 - 711, § 497 Obchodného zákonníka, § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej odporčkyni ako dlžníkovi vzniklo právo čerpať úver až do výšky 80.000,- Sk, a to prostredníctvom kreditnej karty (platobnej karty k úverovému účtu). Hoci v zmluve nebola uvedená RPMN, nakoľko nebolo možné pevne určiť vzhľadom na kontokorentný spôsob čerpania úveru a splátky limitované len spodnou hranicou RPMN. Súd neexistenciu tohto údaju pri uvedení úrokovej sadzby úveru považoval za takú, aby mala za následok vznik prezumpcie bezodplatnosti, nakoľko uvedenie takejto podstatnej náležitosti bolo nemožné. Ďalej súd zistil, že navrhovateľ listom zo dňa 2.6.2011 odporčkyni označenom ako oznámenie o zosplatnení úveru na základe zmluvy o úvere č. 002312095R k ČSOB Kreditnej karte zo dňa 4.12.2006 bolo odporčkyni oznámené, že z dôvodu nevyrovnania dlhu sa stal dlh v plnom rozsahu splatný a bola vyzvaná na úhradu dlžnej čiastky k 13.6.2011 vo výške 3.056,76 eur. List bol adresátovi doručený dňa 27.6.2011. Súhrn nezaplatenej istiny s platným nárokom k 13.6.2011 predstavoval sumu 3.060,56 eur. Celková suma istiny s úrokmi do dňa odstúpenia predstavovala 3.060,56 eur, teda zostatok na úverovom účte. Nakoľko odstúpením od zmluvy bolo zo strany veriteľa realizované právo na okamžité zaplatenie celého dlhu odstúpením od zmluvy, realizáciou tohto práva vzniklo veriteľovi právo na okamžité zaplatenie istiny splatnej sumy úroku a úroku z omeškania, pričom zmluva s účinkami ex nunc zanikla. Súd v súvislosti s judikatúrou súdov v spotrebiteľských veciach konštatoval, že zánikom zmluvy a splatnosťou všetkých nárokov po odstúpení od zmluvy nie je dané právo veriteľa, aby naďalej požadoval aj úhradu zmluvných úrokov zo zostatku na účte, ale len úhradu úrokov z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka. Súd preto zaviazal odporčkyniu na zaplatenie 3.123,41 eur, teda nároku vo výške zostatku na úverovom účte ku dňu odstúpenia od zmluvy a splatných úrokov z omeškania vo výške 62,85 eur, spolu 9,25

% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.060,56 eur od 28.6.2011 do zaplatenia a návrh vo zvyšku zamietol.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na obdobný pomer úspechu účastníkov v konaní.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní poukazyval na to, že aplikáciou Obchodného zákonníka ako celku v danom prípade nemožno považovať v neprospech spotrebiteľa. Zmluva o úvere v zmysle Obchodného zákonníka je zmluvou, kde sa veriteľ zaväzuje na požiadanie dlžníka poskytnúť v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Úroky poskytnuté z úveru je možné chápať ako cenu, za ktorou si finančné prostriedky požičané. Úroky preto nemožno posudzovať ako sankciu za porušenie povinnosti, ale stávajú sa súčasťou peňažného záväzku dlžníka. V prípade omeškania sa z ich platením, má teda navrhovateľ právo aj na úrok z omeškania. Podľa názoru súdu zmluva zanikla ex nunc odstúpením a zánikom zmluvy navrhovateľ stráca právo na riadny úrok. Na rozdiel od právnej úpravy dôsledkov odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, kde účinným odstúpením sa zrušuje zmluva od začiatku odstúpením od zmluvy, v obchodných vzťahoch zmluva podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka sa zrušuje a účinky odstúpenia nastávajú až momentom odstúpenia. V dôsledku odstúpenia od zmluvy síce zanikajú práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, ale nárok na riadny úrok nezaniká, keďže vznikol pred odstúpením od zmluvy. Podľa § 503 Obchodného zákonníka je dlžník oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úrok je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. Tieto ustanovenia podľa jeho názoru stanovuje, že dlžník (odporca) je povinný platiť úroky za reálnu dobu požičania peňažných prostriedkov, či peňažné prostriedky vráti skôr alebo neskôr. Ak by to tak nebolo, mohla by sa táto okolnosť považovať za skutočnosť narúšajúcu rovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi. Nakoľko odporca reálne nevrátil peňažné prostriedky, navrhovateľ mal oprávnenie v súlade so zákonom si tento nárok uplatňovať. Tvrdenie súdu, že navrhovateľ stráca právo na riadne úroky po splatnosti úveru, neobstoí, nakoľko tento nárok vyplýva z platných predpisov. Ďalej poukázal na to, že medzi splatením a zosplatením úveru je zásadný rozdiel, nakoľko ide o pojmy s odlišnými dôsledkami pre existenciu nároku veriteľa. Splatením úveru sa rozumie jeho vrátenie veriteľovi spolu s úrokmi, ktoré plnia funkciu odplaty pre veriteľa. Splatením úveru aj s úrokom zaniká nárok veriteľa. Zosplatením sa naopak rozumie určenie splatnosti celého dlhu v prípadoch, kedy bolo vrátenie dlhu dohodnuté vo forme splátok. Okamihom zosplatenia úveru nemá za následok zánik nároku veriteľa, poskytnuté peňažné prostriedky, ani nároku na úroky. V prípade, ak by zosplatenie úroku spôsobovalo zánik nároku na úrok, mohol by sa tento zánik brať ako sankcia za využitie práva veriteľa zosplatiť úver v prípadoch nedodržania platobnej disciplíny. Sankciou pre veriteľa by teda bola strata odplaty za požičanie finančných prostriedkov, hoci on svoju povinnosť voči dlžníkovi neporušil a túto situáciu reálne zavinil odporca.

K odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie odporkyňa. Vo svoj vyjadrení uviedla, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za správny. Zároveň poukázala na ust. § 53 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. f), ods. 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f), súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

V zmysle ust. § 221 ods. 2 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné a odvolanie navrhovateľa je plne dôvodné.

Prvostupňový súd sa vo svojom rozhodnutí dostatočným spôsobom nevysporiadal s otázkou aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka, resp. ustanovení Občianskeho zákonníka, otázkou odstúpenia a zániku zmluvy, ako aj zosplatnením úveru. Taktiež prvostupňový súd sa opomenul zaoberať otázkou týkajúcou sa podpisu zmluvy o úvere, všeobecných zmluvných podmienok k zmluve o úvere.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa zasiahlo do práv účastníkov konania na spravodlivé súdne konanie garantované Ústavou SR.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.